

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 455/05
16.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Zorice Stojković, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela silovanja u pokušaju iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Nišu, optuženog i njegovog branioca, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu K. br. 170/04 od 26.11.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 16.05.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbe Okružnog javnog tužioca u Nišu u pogledu odluke o kazni, a po službenoj dužnosti u pogledu pravne ocene dela, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Nišu K. br. 170/04 od 26.11.2004. godine, tako što Vrhovni sud krivičnopravne radnje optuženog AA, iz izreke prvostepene presude, pravno kvalifikuje kao jedno krivično delo silovanje iz člana 178. stav 1. Krivičnog zakonika («Službeni glasnik SRS» br. 85/05), za koje ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine i 6-šest meseci, u koju mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru počev od 23.08.2004. godine do 26.11.2004. godine.

Žalbe optuženog i branioca se u ostalom delu odbijaju kao neosnovane i prvostepena presuda u nepreinačenom delu POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Nišu K. br. 170/04 od 26.11.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela silovanja u pokušaju iz člana 103. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, za koja su mu utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 1-jedne godine i 2-dva meseca i shodno članu 48. OKZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 23.08.2004. godine do 26.11.2004. godine.

Istom presudom optuženi je obavezan da na ime troškova sudskog paušala plati 5.000 dinara a na ime troškova krivičnog postupka 13.375 dinara u tamo navedenom roku.

Protiv napred navedene presude blagovremeno su izjavili žalbe:

- Okružni javni tužilac u Nišu, zbog odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud uvaži žalbu, pobijanu presudu preinači u delu odluke o kazni i optuženog osudi na kaznu zatvora u dužem trajanju;

- optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno

suđenje ili pak da istu preinači i optuženog oslobodi od optužbe. Zahtevao je da optuženi i oštećena budu pozvani na sednicu veća Vrhovnog suda, a radi prisustva istoj;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači tako što će optuženog osloboditi od optužbe ili pak da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktr. I 588/05 od 13.04.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Nišu, pobijanu presudu preinači tako što će optuženom izreći jedinstvenu kaznu zatvora u dužem trajanju, a žalbe optuženog i njegovog branioca odbije kao neosnovane.

Vrhovni sud Srbije održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i optuženog AA, na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenim žalbama, te pismenog podneska Republičkog javnog tužioca, odlučio kao u izreci ove presude, rukovođen sledećim razlozima.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud u smislu člana 380. stav 1. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti su pobijanom presudom učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje su istaknute u žalbi optuženog AA.

U okviru ovog žalbenog osnova u izjavljenoj žalbi optuženog AA se ističe da pobijana presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer je izreka presude nerazumljiva, nejasna i protivrečna razlozima presude.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda pobijajući prvostepenu presudu po osnovu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u žalbi optuženog se u suštini pobija ocena izvedenih dokaza datih od strane prvostepenog suda, pa samim tim ukazuje da je na osnovu pogrešne ocene izvedenih dokaza i činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

Takođe, iz obrazloženja žalbe branioca optuženog, advokata AB, proizilazi da se ustvari ukazuje na pogrešno zaključivanje prvostepenog suda u pogledu odlučnih činjenica od značaja za utvrđivanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog.

Međutim, žalbenim navodima optuženog i njegovog branioca, ne dovodi se u sumnju ocena prvostepenog suda da je optuženi AA, izvršio krivično delo silovanje u pokušaju iz člana 103. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, koja mu se stavlja u teret.

Činjenično utvrđenje u ovoj krivičnopravnoj stvari prvostepeni sud je pravilno zasnovao na osnovu detaljnog i verodostojnog iskaza oštećene BB, koja je sa apsolutnom sigurnošću prepoznala optuženog i iznela takve detalje koji se ne mogu pojaviti kod izmišljenih dokaza, zatim iskaza svedoka VV i GG, kao i ostalim izvedenim dokazima nalaza i mišljenja veštaka sudske medicine dr DD, i veštačenja od strane dr ĐĐ, neuropsihijatra specijalne psihijatrijske bolnice u __, o kojima su detaljne ocene date u razlozima presude.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one od značaja za radnje izvršenja krivičnih dela, tako i okolnosti pod kojima su krivična dela izvršena u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema navedenoj inkriminaciji. O tome su u pobijanoj presudi dati jasni, potpuni i međusobno saglasni razlozi na stranama 2, 3 i 4, pobijane presude.

Na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je pravostepeni sud primenio krivični zakon kada je radnje optuženog pravno kvalifikovao kao krivično delo silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS.

Međutim, kako je u međuvremenu od donošenja prvostepene presude donet Krivični zakonik koji je 01.01.2006. godine, stupio na snagu, kojim krivično delo silovanje iz člana 178. stav 1. KZ sadrži u sebi krivičnopravne radnje krivičnog dela protivprirodnog bluda iz člana 110. stav 1. KZ RS, a sve imajući u vidu da su krivičnopravne radnje protivprirodnog bluda izjednačene sa radnjama izvršenja krivičnog dela silovanja obzirom da su izvršene upotrebom sile radi zadovoljenja polnog nagona, to Vrhovni sud nalazeći da se u konkretnom slučaju radi o istovetnoj jedinstvenoj radnji izvršenja i jednom krivičnom delu, postupajući po službenoj dužnosti, prvostepenu presudu je preinačio tako što je radnje optuženog iz izreke prvostepene presude kvalifikovao kao krivično delo silovanja iz člana 178. stav 1. Krivičnog zakonika.

Istina prvostepenom presudom optuženi je bio oglašen krivim za pokušaj krivičnog dela silovanja i svršenog krivičnog dela protivprirodnog bluda, ali kako je članom 178. stav 1. KZ radnja krivičnog dela protivprirodnog bluda – kao čin izjednačen sa obljubom svršeno, to je Vrhovni sud našao da se u konkretnom slučaju radi o jednom svršenom krivičnom delu iz člana 178. stav 1. KZ.

Ispitujući odluku o kazni, a imajući pritom u vidu izmenjenu pravnu kvalifikaciju, kao i navode iz žalbi Okružnog javnog tužioca u Nišu, optuženog AA (član 383. ZKP) i njegovog branioca, advokata AB, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci ove presude, rukovođen sledećim razlozima.

Odlučujući o visini kazne koju treba odmeriti optuženom AA, Vrhovni sud je cenio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne ovom optuženom koju je prvostepeni sud utvrdio, kako olakšavajuće (porodičan čovek, neosuđivan, da se radi o licu graničnih intelektualnih mogućnosti) tako i otežavajuće (da je krivično delo izvršio u odnosu na staru osobu, da oštećena ima 79 godina, da je delo izvršio provalivši u njenu kuću posle ponoći).

Međutim, Vrhovni sud nalazi da prvostepeni sud nije dao odgovarajući značaj utvrđenim otežavajućim okolnostima na strani optuženog, pa je uvažavajući žalbu Okružnog javnog tužioca u Nišu, a pritom dajući odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima na strani optuženog istom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine i 6-šest meseci u uverenju da je i ovako odmerena kazna srazmerna težini počinjenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog te dovoljna radi postizanja svrhe kažnjavanja predviđene članom 42. Krivičnog zakonika.

Istovremeno Vrhovni sud izjavljene žalbe optuženog (član 383. ZKP) i njegovog branioca kako u pogledu odluke o kazni, tako i u pogledu svih zakonskih osnova zbog kojih su izjavljene ocenjuje neosnovanim.

Sa iznetih razloga, na os novu člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorica Stojković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd

DNA: pismo, spise i 4 otpravka

Okružnom sudu u Nišu

1 JTS

1 ovom sudu

